

Sagkundskab. Der er noget, jeg sætter langt over den, og det er Folks sunde Fornuft og Dømmekraft. Men Sagkundskaben har alligevel spillet en uhyre Rolle under hele den Agitation, der har fundet Sted. Det var paa den ansvarlige Sagkundskab, Højre gik til Valg. Højres Rigsdagsmænd bildte deres Vælgere ind, at de vilde rette sig efter den ansvarlige Sagkundskab. Men det, der nu foreslaas her, den Ordning, vi nu skulle have efter Forliget og disse Love, er langt borte fra det, den ansvarlige Sagkundskab forlangte.

Hvis man vil se efter, hvad det var, afdøde General Kühnel forlangte i Forsvarskommissionen, vil man se, at han forlangte, at Københavns Befæstning skulde styrkes og udvides, og at den skulde forsynes med et Demarkationsterrain. Det skulde koste et Beløb af 8,8 Mill. Han forlangte Befæstningsanlæg ovre i Jylland til 1,4 Mill. og bl. a. en Ballonpark til $\frac{1}{2}$ Mill. Men hvor er alt dette henne? Det er borte alt sammen, handlet bort Stykke for Stykke. Hvis General Kühnel vidste, hvad der sker her i dette Øjeblik, vilde han sikkert vende sig i sin Grav, og hvis han stod levende iblandt os i dette Øjeblik, er det min Overbevisning, at han vilde indfri en Udtalelse, han en Gang fremsatte i Forsvarskommissionen, nemlig, at kunde han ikke faa den Ordning, han som sagkyndig maatte kræve, vilde han stille sig ved min Side, da vilde han stille sig paa det Standpunkt, Socialdemokratiet indtager. (Afbrydelse). Det er der mange, der have hørt, der er mange Vidner paa denne Udtalelse, den er sikker nok.

Formanden: Det er ikke rigtigt at referere Udtalelser fra Forsvarskommissionen.

K. M. Klausen: Men Sagkundskaben har sikkert ogsaa nu faaet et alvorligt Knæk. Man kan respektere Sagkundskaben, saa længe den staar som den upartiske Dommer, saa længe den staar som den sikre og sande Vejleder. Men naar Sagkundskaben synker ned til at blive en almindelig Handelsvare, naar den bliver den ydmyge Tjener i Magthavernes Haand, kunne vi ikke længer have den mindste Tillid til Sagkundskaben, saa lad os stole paa vor sunde Fornuft og lad os være fri for Sagkundskaben. Jeg tænker ogsaa, at hermed har den ansvarlige Sagkundskab faaet et saa grundigt Knæk, at vi blive fri for den i Højres fremtidige Agitation.

Hvis jeg ikke var saa fast og sikkert

overbevist om, at Socialdemokratiets Standpunkt, Afrustning, er det eneste sande og rigtige, det eneste, der sikrer vort Lands og vort Folks Fremtid, vilde jeg stille mig paa Kühnels Standpunkt. Men jeg vilde gøre det uden Vaklen, uden Prutten, uden Handlen, og saa vilde jeg staa paa det Standpunkt, og jeg vilde falde paa det Standpunkt. Men det er det, de Herrer ikke have gjort. Sagkundskaben er, som jeg sagde før, en Vare, der nu er til Fals for dem, der kunne betale den. En Trøst har naturligvis Sagkundskaben i al denne Elendighed, og det er den, at de interesserede have reddet sig en god Lønningslov, og det er maaske det, der har været afgørende. Det er det, der har gjort, at de have fundet sig i, at de kun have faaet gennemført en Brøkdæl af det, de fra først af stillede op.

I det nedsatte Udvalg har Sagkundskaben haft sin særlige Repræsentant i det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), og vi andre, der have set paa hans Arbejde, have maattet beundre ham som en uhyre flittig Mand, der sad og lavede Ændringsforslag i Snesevis, der krævede Udsættelse fra Dag til Dag, for han kunde ikke blive færdig med dette Arbejde, saa at Udvalget kunde slutte af. Men hele denne Virksomhed minder mig om Barnet, der sidder og bygger Korthuse. Et saadant Barn kan vise uhyre Flid og Taalmodighed i at opføre sit Korthus blot for at have den Fornøjelse: ved et eneste Pust ligger det hele. Dette var Tilfældet med det ærede Medlem fra Frederiksværk. Naar han havde lavet alle sine Ændringsforslag, der naturligvis var i nøjeste Overensstemmelse med den mest ansvarlige Sagkundskab, og han kom her ned med dem i Salen, trak han dem tilbage, saa forsvandt de ligesom Barnets Korthuse.

Man kan under disse Forhandlinger ikke andet end føle Medlidenhed med Højre som Parti. Man maa spørge: Stakkels Højre, hvordan skulle I nu revne i Dag, efter hvilken Led skal Flængen skæres i jeres Parti? Vi vide jo, at I skulle gaa i Stykker. Højre er skabt til at gaa i Stykker. Det gøre de paa de store Sager. Det er kun Smaasagerne, hvor det drejer sig om Avancement, om Madposen, at de staa enige og faste. Men i de store Sager se vi altid Højre gaa i Stykker fra den ene Ende til den anden. Hvordan mon de nu skulle revne i Dag? Er det Byhøjre, som skal være det faste, er det Landhøjre, der skal vige, er det det militære Højre, som skal staa fast, og er det